SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 29 APRIL 1937

„WAT VOOR EEN BEEST ZOU DAT ZIJN?"

DE KLEINE TUINMAN

BLOEMEN ZIJN DANKBAAR ... ALS GIJ ZE GOED VERZORGT!

DE Paasvacantie was voorbij en Jantje de Veer stapte iedere dag met zijn boekentas onder de arm weer naar school.

De lente was gekomen en in alle tuinen schoten de eerste bloemetjes uit en de bomen staken vol dikke, lichtgroene knoppen. De zon scheen vrolijk in een helder-blauwe lucht, de huizen, de straten, de mensen, alles glom en blonk alsof het pas nieuw was.

„Fijn weer!" riepen de melkboeren tegen elkander.

„Zalig, zeg!" lachten de meisjes.

„Tof," riepen de jongens en zij stoeiden en ravotten dat 't een lust was.

Jantje de Veer deed lustig mee. Hij was de kleinste van zijn klas, maar ook de vlugste, zowel in 't leren als in 't spelen. Alleen.... Jantje was erg slordig en zorgeloos. Zijn ouders hadden hem daarvoor al dikwijls gestraft. Ook de onderwijzer zag zich gedwongen, Jantje daarover herhaaldelijk te berispen.

Nu het voorjaar was aangebroken scheen het, dat Jantje op eenmaal nog veel rumoeriger was geworden! Wel leerde hij steeds zijn lessen, maar hij deed dat zó vlug, dat het onmogelijk diep erin kon zitten. Hij leerde en vergat Hij dacht maar het meest aan ravotten.

....stapte iedere dag met zijn boekentas onder de arm weer naar school.

„Hoe leren wij Jantje die speelzucht toch af?" zuchtte moeder.

„Vonden wij maar iets, waarvoor hij zich ernstig interesseert," dacht vader.

En Jantje trok zich van al die zorgen over hem niets aan!

Niet dat hij 'n slechte, ondeugende jongen was. Verre van daar! Hij had een warm, medelijdend hartje en hij zou nooit enig kwaad van betekenis doen. En je kon ook niet zeggen, dat hij in de klas niet mee kon, want ondanks al zijn speelzucht was Jantje steeds onder de eersten.

....kregen zij ieder een bloempotje mee naar huis....

„Hij studeert spelenderwijze," zei de onderwijzer. „Wat een gelukkige jongen, vergeleken met die kameraadjes, die hard en zwoegend moeten werken om bij te blijven. Als er wat meer ernst in den jongen stak, zou hij het heel ver kunnen brengen."

Toen zou er iets gebeuren, dat een grote verandering in Jantje teweeg bracht. De verandering, waarnaar zijn ouders en de onderwijzer zó lang hadden verlangd!

Op 'n middag waren de jongens door den onderwijzer meegenomen naar een grote bloemisterij, waar zij de duizenden prachtige planten mochten bewonderen.

....en gaf de plant volop water.

Toen zij terug gingen, kregen zij ieder een bloempotje mee naar huis, waarin 'n stek stond van 'n plant. Deze stek moesten de jongens nu goed verzorgen en wie dan in de loop van de zomer de prachtigste plant met de meeste bloemen had, kreeg de eerste prijs.

Het was dus een bloemenwedstrijd en alle jongens waren vol enthousiasme. Ook Jantje de Veer was vol van hetgeen hij die middag op de bloemisterij had gezien. Hij had de stek van een geraniumplant gekregen en hij nam zich ernstig voor, de plant goed te verzorgen en de eerste prijs te verdienen! Waaruit die prijzen bestonden, dat moest nog een geheim blijven, had de onderwijzer glimlachend geantwoord, toen de jongens hem daarnaar vroegen.

Moeder moest lachen, toen zij zag met welk een zorg Jantje de geraniumstek behandelde de eerste dagen. Ook vader keek heimelijk toe.

„Ik ben benieuwd, hoe lang of hij 't volhoudt," zei vader tegen moeder.

De stek had een plaatsje gekregen in het zonnigste hoekje van de tuin, die achter hun huis lag. Er stonden daar prachtige bloemen in, want vader de Veer was 'n groot bloemenliefhebber en stond in zijn vrije tijd steeds in zijn tuin te werken. Nu eens verplaatste hij die plant en dan weer die, dan weer zaaide hij hier een nieuw hoekje, dan weer daar, maar nog nooit had Jantje hem daarbij geholpen.

Nu echter was de jongen niet meer uit de tuin weg te slaan en hij wou vader overal mee helpen. Hij vroeg hem honderd uit en wou over alle planten allerlei bijzonderheden weten. Ook hielp Jantje geregeld met wieden en harken, met gieten en 't maaien van 't gazon, terwijl hij natuurlijk iedere

dag enkele minuten verzorging aan de geraniumstek wijdde.

De stek groeide prachtig.

De onderwijzer had op school al 'ns bij de jongens geïnformeerd, hoe of 't met de planten stond en er waren verschillende jongens, die moesten bekennen, dat hun stekken reeds gestorven waren. Jantje deed den onderwijzer de meest ongeloofwaardige verhalen, maar hij gaf daarbij blijk van zulk een bloemenkennis en hij noemde zoveel namen van planten op, dat de onderwijzer wel moest geloven, dat Jantje zich inderdaad voor bloemen interesseerde.

Op 'n avond kwam de onderwijzer bij de familie de Veer op bezoek en natuurlijk moest de tuin worden bekeken, want de onderwijzer was zelf ook 'n groot bloemenvriend. Toen hij de prachtige geranium zag, die Jantje uit de stek had opgekweekt, moest hij eerlijk bekennen, dat de jongen nu voor 't eerst eens ernstig en vol aandacht met iets was bezig geweest.

Echter als bij toverslag ging de animo voor bloemen weer over en Jantje stoeide en ravotte tot laat in de avond op straat.

De geranium werd vergeten en begon te kwijnen.

Moeder begreep er niets van en vader nog minder.

Op 'n morgen vroeg de onderwijzer de jongens, of zij 's middags hun planten mee naar school wilden brengen. Hij wou wel 'ns zien, hoe ver zij met hun stekken gevorderd waren en wat er eventueel aan viel te doen.

Jantje kreeg 'n felle kleur, maar hij liet niets van zijn angst en verlegenheid merken. Ook thuis niet. Na het eten stapte hij stil de tuin in en toen hij de bijna uitgedroogde geranium zag staan, voelde hij een hevige wroeging. Vlug haalde hij 'n gieter voor de dag en gaf de plant volop water.

En toen deed Jantje iets heel lelijks. Reeds tijdens de schooluren was hij op dat idee gekomen.

Jantje nam namelijk een van de mooiste geraniums uit vaders tuin, deed die in 'n bloempot, hing het loodje eraan, dat door den onderwijzer om de stek was gehangen ter contrôle en nam deze plant toen mee naar school.

De geranium was veruit de mooiste van alle. De onderwijzer, die niet anders dacht dan dat 't de stek was, die hij Jantje had gegeven en die hij zelf nog had gezien, nauwelijks twee weken geleden, bij de familie de Veer in de tuin, prees Jantje om zijn ijver en bloemenliefde. Trouwens, alle jongens vonden, dat Jantje het er bijzonder goed van af had gebracht.

Maar deze lofprijzingen deden Jantje geen pleizier. Dat zouden ze hem wel gedaan hebben als het zijn geranium had betroffen, die hij zelf uit de stek had opgekweekt.

Jantje was weer plotseling ernstig geworden.

Hij zat met 'n verdrietig gezicht in school, zodat de onderwijzer er niets van begreep en toen de klas uit was, holde Jantje als 'n razende met z'n geranium naar huis toe. Hij gunde zich maar nauwelijks de tijd om een boterham te eten en liep de tuin in.

Met tranen in de ogen zat hij bij de treurende geraniumplant.

Zou zij nog te redden zijn ? Zouden de bladeren weer sappig en mals worden en zou er nog knop en bloem in komen ?

....prees Jantje om zijn ijver en bloemenliefde.

Jantje haalde de plant uit de pot, gaf ze nieuwe, goede aarde, knipte hier en daar een dorrend blaadje af en zette ze op 't beste plaatsje van de hele tuin.

's Avonds moest vader er aan te pas komen en Jantje luisterde ernstig naar diens raadgevingen, hoe hij de plant nog zou kunnen redden.

Met nieuwe ijver ging Jantje nu weer aan 't verzorgen van zijn plant. Wat had hij er een spijt over, dat hij ze zo verwaarloosd had ! En hoe lelijk vond hij nu z'n eigen gedrag, om 'n geranium uit vaders tuin mee te nemen, in plaats van zijn verdroogde stek.

Hij nam zich plechtig voor, alles te doen om de geranium er zo goed en prachtig mogelijk te doen uitzien. „In ieder geval," zo sprak Jantje, „neem ik op de dag van de uitslag mijn eigen plant mee naar school en niet die geranium van vader."

Jantje hield het ditmaal werkelijk vol.

Hij werd een kleine, knappe tuinman en toen de grote dag eindelijk aanbrak, was zijn plant zó prachtig geworden, dat zij alle andere in de schaduw stelde. Hij won de eerste prijs, en deze bestond uit.... een prachtige collectie rotsplanten met echte rotsstenen erbij.

Jantje kreeg nu zijn eigen hoekje in vaders tuin en het duurde niet lang of 't werd verreweg 't mooiste. De onderwijzer kwam dikwijls kijken en ook de bloemist.

Later werd Jantje een heel bekende tuinman. Hij schreef vele boeken over bloemen en planten. Boeken, die jong en oud met pleizier en vol aandacht lazen.

Weest goed voor bloemen en zij zullen u erg dankbaar wezen !

NOR. H.

Jantje kreeg nu zijn eigen hoekje in vaders tuin....

TED OP AVONTUUR

DE KAARTENFEE

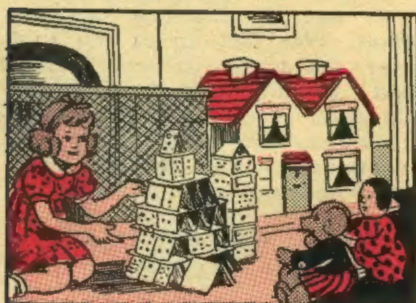
Grietje lag met open ramen,
Lekker in haar zachte bed.
Ted wilde even binnenwippen,
Klimmen vond hij steeds een pret.

„Kijk," zei Ted, „ik stop dit halssnoer
Vast maar in die emmer weg,
'k Wed dat Grietje lang moet zoeken,
Dat wordt reuzenlollig, zeg."

's Morgens ging Grietje aan het zoeken.
„Stil," zei Ted, „en opgelet."
Beide kleine bengels zaten
Glunderend op Grietje's bed.

Grietje bouwde voor hen beiden.
Later 'n reuzenkaartkasteel.
En ze keken vol bewond'ring
Naar dat mooie kaartjuweel.

„'t Lijkt 'n stad vol echte tenten."
schreeuwde Ted, „o, kijk eens, Puk.
Zie je wel die vele gangen?
'k Kan er in, als ik me buk."

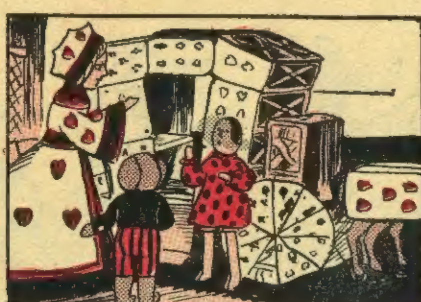
Ted was wel wat tè beweeglijk;
Stiet met een snel handgebaar
Tegen 't stadje, 't viel in duigen,
O, wat vond Pukkie dat naar.

Maar dat was niet 't eind van 't liedje,
Plots klonk daar een vreemde stem.
„Wie verwoestte hier mijn woonstee?"
't Was de kaartenfee Marem.

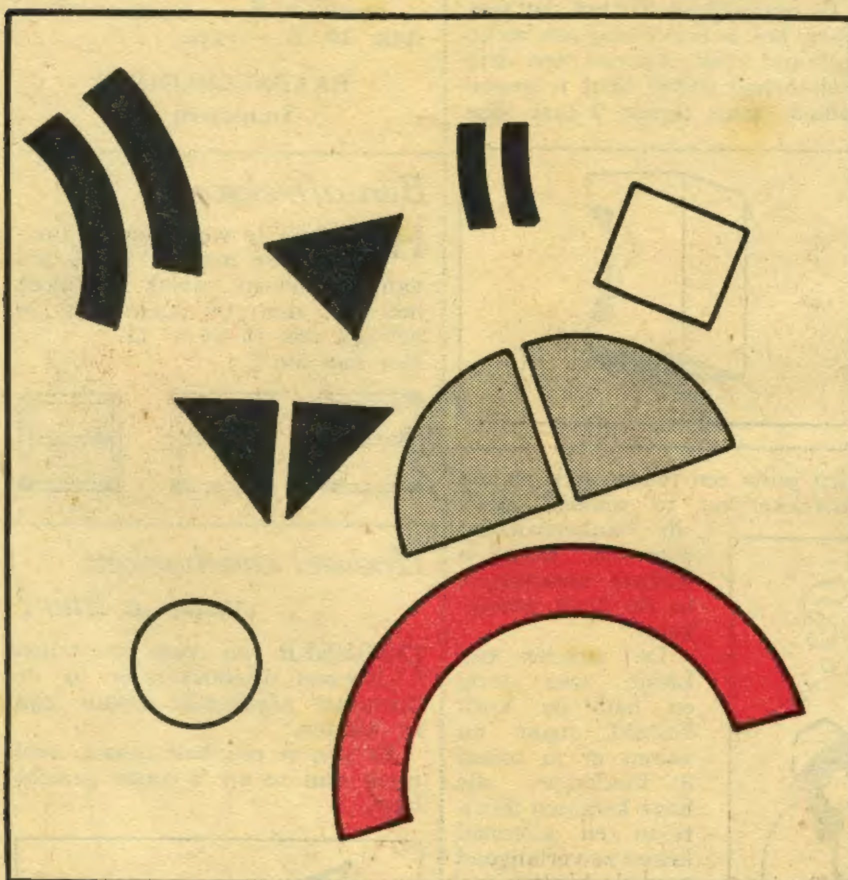

O, wat stonden ze te kijken
Naar die witte toverfee.
Ze had een staafje in haar handen,
En ze zei: „Jullie gaan mee."

'n Kaartenkoets kwam aangereden,
Echt met kaartenraatjes aan.
Ted voelde zijn hartje tikken,
Puk bleef echt beteuterd staan.

LEG- EN TEKENPLAAT

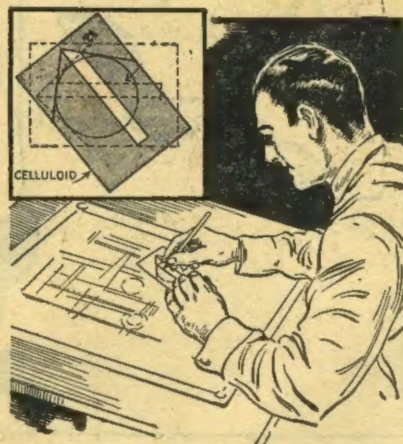
NU eens een heel ander soort legplaat. Jullie vinden hier allerlei gebogen figuurtjes, twaalf in 't geheel, waarmee jullie moeten proberen allerlei leuke dingen te maken, personen, dieren, voorwerpen, alles wat jullie fantasie maar kan ontdekken.

Moeilijk is dit niet. Maar voor hen, die nog niet goed weten hoe ze 't moeten aanpakken, drukken we ook een aantal voorbeelden af, die duidelijk laten zien wat men zoal kan vervaardigen met die twaalf stukjes. Het is een kwestie van leggen en passen en vooral van fantasie.

Veel genoegen ermee.

WIST JE, DAT.....

....je zonder passer of lineaal het middelpunt van een cirkel kunt vinden? Daarvoor heb je een vierkant stukje celluloid nodig, waarop een rechthoek is afgebeeld, zoals op ons cliché is te zien. Je legt het stukje celluloid over de cirkel, zodanig, dat de beide kanten van de rechthoek de cirkel raken. Dit is aangeduid door de zwarte lijnen. Van het punt waar de beide kanten van de rechthoek elkaar raken, trek je door de cirkel een rechte lijn en dan laat je het stukje celluloid een draai maken van 90 graden, zodat het komt te liggen zoals de stippellijnen aangeven. Vervolgens trek je weer een lijn die de eerste snijdt en het punt waar de lijnen elkaar snijden is het middelpunt van de cirkel.

ONS EIGEN RAADSELHOEKJE

Zoekplaatje

Waar is de bezoeker der oude ruïne?

Raadselhoekje

1. Wat is er nodig om een deur te kunnen openen?

Antw.: Dat ze gesloten is.

2. Welke mantel is de warmste in de winter?

Antw.: De schoorsteenmantel.

3. Wie beklaagt zich nooit, dat hij geslagen wordt?

Antw.: De trommel.

Gezichtsbedrog

ALS men jullie vraagt wat figuur 1 voorstelt, dan zijn er negen kansen op de tien dat jullie zeg-

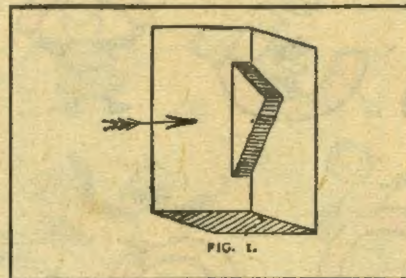

FIG. 1.

gen: een blokje hout vastgelijmd op een staand blok.

In werkelijkheid is het dat niet. Want het is eenvoudig een rechtopstaand blok, waaruit een driehoekvormig stukje hout is weggenomen, zoals figuur 2 laat zien.

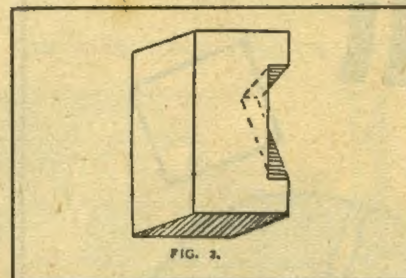
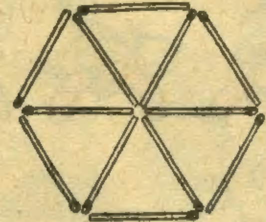

FIG. 2.

OPLOSSINGEN VORIG NUMMER

LUCIFERS-KUNSTJE

WELKE LETTER IS HET?

1. K — kapen. 2. K — dekken. 3. V — vroom. 4. T — boter. 5. G — negus. 6. R — krant. 7. R — broek. 8. R — mark. 9. S — stak. 10. E — even.

RAADSELRIJMPJE

Tuin-de-rij

Een aftreksom

HIER heb je weer eens 15 lucifertjes. Je mag er thans zes van wegnemen, maar je moet het zo zien te doen, dat je bewijst, dat 15—6 = 11.
Hoe kan dat?

Een grote koek

HIER hebben jullie een reuzenkoek en om hem aantrekkelijker te maken, heeft de banketbakker hier en daar 'n lekkere amandelpit in de koek gebakken.

De moeder van Liesje was jarig en had de koek besteld, maar nu waren er in totaal 8 kindertjes, die haar kwamen feliciteren en allemaal keken ze verlangend naar de koek.

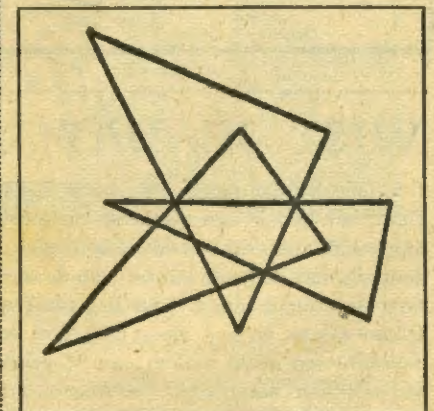
Moeder wilde geen van de kinderen teleurstellen en wilde ook niet, dat het ene kind een groter stuk had dan het andere.

Hoe legde moeder het dus aan om de koek te verdelen in a c h t stukken van g e l ij k e grootte en vorm?

Hoeveel driehoeken vind je hier?

PROBEER nu eens te tellen hoeveel driehoeken er in de hiernaast afgebeelde figuur zijn te vinden.

Er zijn er een hele massa, veel meer dan zo op 't eerste gezicht lijkt.

OPLOSSING PAASPRIJSVRAAG

Onze vele lezers en lezeresjes hebben weer flink gepuzzeld. De inzendingen van de prijswedstrijd voor de Paasvacantie vormden weer een hele berg briefkaarten en brieven wàar wij ons eindelijk doorheengeworsteld hebben. Nou, er is flink gerekend en geteld, en ik wed, dat, als jullie op school ook zo flink rekenen, er niet een is die blijft zitten.

Natuurlijk is het reuzefijn dat er zovelen aan die wedstrijd hebben meegedaan en wij hopen van harte dat diegenen, die deze keer geen prijsje krijgen, de moed niet zullen laten zakken, maar even ijverig aan onze volgende prijsvraag zullen meedoen. Het geluk zit in een klein hoekje en je kunt nooit weten.

Hier volgt nu allereerst de oplossing van de drie opgegeven puzzeltjes.

No. 1. Optel-puzzeltje:

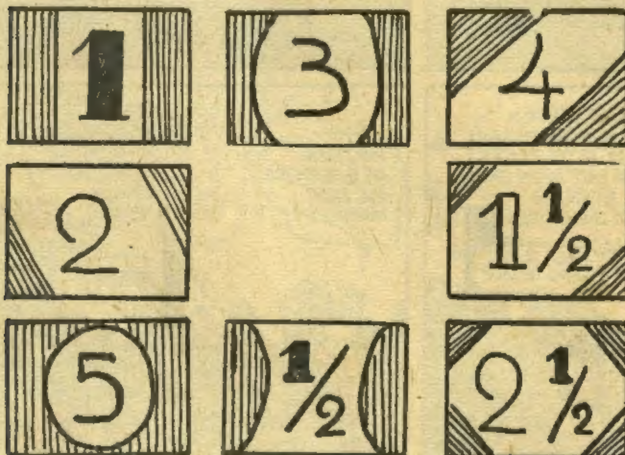
3	2	20
8	7	32
30	22	6
18	28	1
59	59	59

(Nog andere oplossingen zijn mogelijk.)

No. 2. Cijfer-puzzeltje:

De som van alle binnen de cirkel geplaatste cijfers bedroeg: 799.

No. 3. Postzegel-puzzeltje:

Hieronder volgen de namen der gelukkigen aan wie een prijs is te beurt gevallen. Zij kunnen hem dezer dagen in de vorm van een aardige verrassing thuisverwachten.

Nico van Itterzon, Oosteinderweg 245, Aalsmeer; Klaas Tas, Uiterweg 142, Aalsmeer; Barend Strubbe, Kenn. Straatweg 171, Alkmaar; Joop Lenards, Zeglis 98, Alkmaar; H. Munsterman, Tolstraat 20, Alphen a. d. Rijn; Thea Jansen, Ranonkelstraat 19, Amersfoort; N. de Wilde, Mesdagstraat 4, Amersfoort; Henny Jansen, Bleekerstraat 8, Amersfoort; Sipke Lemstra, Gen. Vetterstraat 41, Amsterdam-West; Willy van Mourik, Achillesstraat 64 II, Amsterdam-Zuid; W. P. P. Mantoua, Amstel, 282 hs., Amsterdam; Cornelis Hemelaar, Blankenstraat 2I, Amsterdam (Centrum); Theo Holleman, Broekstraat 95, Arnhem; J. J. Schouten, Middenweg 56, Arnhem (Oost); Friedrich K. Maier, Mauvestraat 26, Baarn; Pl. van Kleef, Noldijk D 95 C, Barendrecht; Philippina Wiersema, Us Wente H. 106, Barneveld; Koos v. Rijn, Reyerskoop 359, Boskoop; Lieske Dieckmann, Nieuwe Ginnekenstraat 29, Breda; Dingenus Jacobs, Dorpsstraat 62, Breskens; Mientje Adams, Kasteelstraat 28, Brunssum (L.); Maggy Alofs, Isaac da Costalaan 33, Bussum; Cor Gouw, Anna Boogert 69, Delft; A. Driessen, Lariksplein 3, Den Bosch; Frans Lanooy, Notenplein 24, Den Haag; Lena Kuijper, Elandstraat 114, Den Haag; George Alblas, Koningin Emmakade 138, Den Haag; Else Verdouw, de la Reijweg 582, Den Haag; E. Bels, Brakkereldweg 4, Den Helder; Corrie Akkerman, Begoniastraat 42, Den Helder; Hendrika Toller, Begoniastraat 15, Den Helder; Anny Huis in 't Veld, Langezandstraat 121, Deventer; J. Zegelaar, Prins Alexanderstraat L 80 g, te Doetinchem; L. Bakker, Alexanderstraat 6, Dordrecht; Mia Bogert, Boshamerstraat 16, Dordrecht; Kees de Kleijn, p/a W. J. de Kleijn, Stationstraat, Druten B 195; K. Maanders, Ferd. Bolsstraat 8, Eindhoven; C. Apon, Oranjestraat 16, Eindhoven; Gertruda Hoeveler, Terhagen 9, Elsloo (L.); Hans Jagers, Haaksbergerstraat 252, Enschede; F. Hartman, Havendijk 24, Gorinchem; Betsie Nuveld, Graaf v. Bloistraat 37, Gouda; Annie Toen, Krugerlaan 2, Gouda; Frits Bonnet, Jan Gijzenkade 218, Haarlem (N.); Hendrica Heinsma, Rembangstraat 5, Haarlem; Piet Groeneveld, Rijksstraatweg 149, Haren (bij Groningen); Jan Kruyt, Crayenestersingel 18, Heemstede; Gerrie Remeijer, Soerelseweg, Heerde (Gld).; Willy Leurs, Dr. Schaepmanstraat 27, Heerlen; Piet Bakels, Verlengde Tienstraat 8, Helmond (N.B.); Rinus van Ommen, L. Rottekade 315, Hillegersberg; Suze Voerman, Chrysantenstraat 40, Hilversum; Hub. de la Roy, Kastanjelaan 168, Hoensbroek; Nellie Koopman, Langereis, Hoogwoud; Corrie Drost, Eenvoudstraat 5, Kampen; J. v. Beele, Te Brittenstraat 4 c, Katwijk a. Zee; Heintje Haselier, Kohlbergsgracht 43, Kerkrade (L.); P. v. Dijk, D 321, Kinderdijk (Z.H.); R. Zwart, Bloemstraat 7, Koog a/d Zaan; Gijsbertus Martinus van Ettinger, Parkstraat 5, Leerdam; Alie de Vis, Camstraburin 51, Leeuwarden; Marie Planken, Atjehstraat 29, Leiden; C. M. Hartog, Schoolstraat A 238, St. Maartensdijk (Zeeland); Annie van Eendenbrug, Prinsekade 2, Maassluis; M. Plantaz, Tillystraat 70, Maastricht; N. Hengstmangers, L. Giststraat 19, Middelburg; Dick Kuipers, Joh. Vijghstraat 26, Nijmegen; C. v. Mechelen, Lange Burchwal B 381, Oudewater; Paula v. d. Bosch, p/a. Gez. Janssen, Overloon; Mia Heinen, Industriestraat 574, Reuver; Frans Roels, Tulpenstraat 2, Roosendaal (N.B.); Jo Sio, Tulpenstraat 10, Roosendaal (N.B.); C. Swart, Voetjesstraat 20 b, Rotterdam; G. Twigt, Ooievaarstraat 47 a, Rotterdam; D. Veerbeek, Oudedijk 183, Rotterdam (O.); Henny Pfaff, Ged. Slaak 138 B, Rotterdam; J. Bruizer, Disselstraat 22 d, Rotterdam (Z.); M. Conprie, Rembrandtkade 125, Rijswijk (Z.-H.); W. Heijns, Zuiderstraat 87, Sassenheim; Jacob Kool, Prof. Kamerlingh Onneslaan 124 b, Schiedam; A. Hansum, Bakkerij „De Standaard", Sliedrecht; A. Hoomoedt, Irisstraat 44, Steenwijk; Mia Linssen, Hotel „De Doolhof", Kald. weg 6, Tegelen (L.); Corrie v. d. Molen, Bisschop Metziusstraat 17, Tilburg; Annie v. Breugel, Diepenstraat 91, Tilburg; Jan Schraal, Wijk 5 47, Urk; Tini Hendriks, Bandoengstraat 32 a. bis, Utrecht; Jan de Rie, Griftstraat 36, Utrecht; A. van Asten, Spoorstraat 72, Valkenswaard; Fr. v. d. Sluis, Walravenstraat 14, Velsen (N.); L. Mosmuller, San. „Notre Dame", Venray (L.); Catrien Westerdijk, Vetteoordskade 47, Vlaardingen; Rietje Kiezebrink, Hyacintestraat 2, Voorschoten; Bep Zurnhoven, Van Beverningkstraat 10, Warmond; Annie Slotboom, Parallelweg 78, Winterswijk (Geld.); Jacobus Peters van Waalwijk van Doorn, Sanatoriumlaan 26, Zeist; Sonja Eelman, Emmastraat 28a, Zaandam; Anny Andreae, Molenstraat 10, Zevenbergen; W. J. de Wolf, Molenstraat 131 a, Zoutelande; Aagje Thomassen, Sidneystraat 58, Zutphen.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

DE BESTOLEN DIEF.

